

Tématem diplomové práce jsou obstrukce spojené s realizací práva na informace, a to jak povinných subjektů, tak žadatelů o informace. Právo na informace je politickým právem zakotveným jak v Listině základních práv a svobod, tak v mezinárodních smlouvách upravujících lidská práva. Jeho vymezení je poměrně široké, ale není bezbřehé, protože vedle něj plynou z ústavního pořádku další práva, svobody či legitimní zájmy státu, se kterými může být právo na informace v konfliktu. Zejména jde o právo na ochranu soukromí nebo o zájem státu ochraňovat utajované informace, jejichž vyzrazení by mohlo ohrozit bezpečnost státu. Právo na informace však může kolidovat i s dalšími právy, svobodami nebo zájmy, a proto jej lze legitimně omezit a požadované informace neposkytnout. Takové omezení ale musí být zakotveno v zákoně, musí být proporcionální a musí být v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. V praxi je ale právo na informace omezováno i z důvodů, které zákon nepředvídá. Právo na informace je však vadně realizováno i v případě některých žadatelů o informace, kteří ho namísto uplatňování svého politického práva, spíše využívají k vyvolání konfliktu s povinným subjektem.

V práci je nejprve vyložena obsah práva na informace a způsoby jeho legitimního omezení. Poté jsou popsány způsoby obstrukcí povinných subjektů, které jsou demonstrovány na kazuistice z praxe. Na základě dat, získaných z výročních zpráv povinných subjektů, byla provedena analýza obstrukcí povinných subjektů. Dále jsou popsány způsoby obstrukcí žadatelů o informace, zejména pokud jde o šikanózní výkon práva na informace. Protože mají často obstrukce povinných subjektů a žadatelů o informace povahu zneužití práva či pravomoci, je tomuto fenoménu věnována zvláštní kapitola. Na tu pak navazuje popis právních prostředků ochrany před obstrukcemi *de lege lata*. Na ně navazují návrhy dalších potřebných právních prostředků *de lege ferenda*, které vycházejí zejména z nerealizovaných legislativních záměrů vlády a ze zahraniční právní úpravy.